

מורה לאנגלית בת 84 עם 60 שנות ותק

חולדה רוזנטל ממשיכה ללמד לבגרות באנגלית בכפר הירוק שבו החלה ללמד לפני 60 שנות ומעולם לא עזבה

מאת: מערכת קו לחינוך

לאחרונה חגגה חולדה רוזנטל מרמת השרון את יום הולדתה ה-84, מה שלא מונע ממנה להמשיך ולצאת מדי בוקר לבית הספר בכפר הירוק, שבו היא מלמדת אנגלית מזה כמעט 60 שנה. רוזנטל, ילידת ירושלים, למדה באוניברסיטה בהר הצופים גיאוגרפיה ואנגלית ולא חשבה על הוראה. "הפרופסורים שלימדו אותי התקשו שאני מתאימה להוראה. הם בפירוש כיוונו אותי לזה", היא מספרת. רוזנטל סיימה את לימודיה בגיל 25 ומיד החלה ללמד בבית הספר של הכפר הירוק. "הגעתי לשם כמורה צעירה ונשארתי עד גיל 55. אז החלטתי לפרוש ולטייל בעולם. כמורה לגיאוגרפיה חלמתי על טיול לארה"ב בסתיו, לראות את תופעת "הסתיו האינדיאני". אבל בעיצומו של הטיול הגיע טלפון מהכפר שקרא לי לחזור, "כי הייתה כיתה שזקוקה לי". מאז ועד היום יש כיתות נוספות שזקוקות לי ואני כאן. בין תלמידיה ישנם כמה מפורסמים, כמו מיקי קם, איתן מסורי, אבי קושניר ועינת שרוף. אחד מתלמידיה, השומר עימה קשר עד היום, הוא הרמטכ"ל לשעבר בני גנץ, שאף דואג להזמין אותה לאירועים בולטים בחייו; למסיבה שנערכה לכבודו עם התמנותו לרמטכ"ל ולמסיבה שנערכה לכבודו עם סיום

תפקידו) בתמונה).

מקום של כבוד לטכנולוגיה

מאז שהחלה ללמד מציינת חולדה כי שונה כל מערך הלימודים שהושפע מאוד מהטכנולוגיה. "למזלי, אינני חוששת מהטכנולוגיה. מלכתחילה התמקדתי בה, למדתי אותה ואני עוקבת אחריה. זה עוזר לי להדביק את הפער עם בני משפחתי הצעירים ואת פער הגילאים ביני לבין תלמידי". לדברי רוזנטל, למורה חשוב לחדש ולהתאים את עצמו לעידן של היום; "מורה חייב להדביק את הפער, אחרת ילך הפער ויגדל והוא יאבד קשר עם התלמידים. אם מורה לא מתקדם בצעדי תלמידיו הוא נשאר מאחור". כשהיא כבר סבתא לחמישה נכדים וסבתא רבה לשישה נינים, היא ממשיכה ועובדת בחצי משרה. "העבודה בהוראה מתחברת לצורך שלי לתת; להיות מורה, זה להיות אדם עם צורך אדיר לתת."

הכפר הירוק היא מציינת, הוא מקום ייחודי, שאין רבים כמותו בישראל. הכפר שייך למשרד החינוך, לחינוך ההתיישבותי. רבים מבוגריו חזרו ללמד בכפר כשבגרו, וכשחולדה נכנסת לחדר האוכל של הכפר (שבו סועדים בצהריים גם תלמידי חוץ וגם תלמידי הפנימייה), היא פוגשת לא אחת את תלמידיה לשעבר, כמו יורם לביא, האחראי על פרויקט "לגעת בטבע", או דני אשר,

מנהל הרפת ורעייתו אורנה בוגרת הכפר שהיא האקונומית שלו. כמובן שצריך לציין גם את מנהל הכפר, ד"ר יעקב נווה, המכונה סיקו, שאף רעייתו טלי, העובדת בכפר, היא בוגרת שלו. חולדה מכנה את הכפר כביתה השני, ואת בוגריו כמשפחה אחת גדולה. בגאווה היא מציינת שבכפר הירוק מכבדים מורים פנסיונרים ומאפשרים להם להמשיך לעבוד.

מוטו ייחודי

על התמורות בחינוך מספרת חולדה מניסיונה: "עברתי עם הכפר את הגלגולים השונים שלו. מאז שבאתי ללמד, הבנתי שזהו מוסד ייחודי, שאינו דומה לבתי ספר אחרים. תמיד הוא היה משהו מיוחד שחרט על דגלו את המוטו; "חנוך לנער לפי דרכו". בעבר זוהי הכפר הירוק עם ילדים מרדניים, שאנשי החינוך של אז כינו אותם ילדים עצלים. היום כבר ידוע שאין ילד עצל. יש ילד שמתקשה וזקוק לעזרה .

ב-25 השנים הראשונות השכלנו, אנשי החינוך, להבין שיש לנקוט גישה אחרת. הוכח שגישה נכונה לילד מתקשה יכולה לגרום לו להרקיע לשחקים. הבנו שחשוב לעודד ולחזק את מה שיש, ולא להדגיש את מה שאין. לא תמיד זה היה צריך להתבצע באמצעות לימודים פורמליים. בשנים עברו חויבו התלמידים בכפר להקדיש כמה שעות ביום לעבודה במשק; בלול, בפלחה או ברפת. העבודה היטיבה עם רבים מהם. שם הטילו עליהם אחריות ובטחו בהם, והם למדו לקבל אחריות. כשבוגרים מדברים איתי, הם מציינים שהעבודה במשק חיזקה אצלם את חוש האחריות והמצפון.

הכפר ידע עליות ומורדות; היו לו גם שנים פחות טובות, אולם המנהל הנוכחי מצא את הדרך להעלות את הכפר מחדש על דרך המלך. למשרד החינוך הוגשה תכנית לבית ספר למנהיגות ומצוינות, ובית הספר זכה להכרה כבית ספר ניסויי על אזורי. כיון שבית הספר מצוי בסביבה ירוקה, ומעורב גם בחינוך ירוק, הוא הוכר כבית ספר למנהיגות סביבתית ירוקה. כיום לומדים בבית ספר למעלה מאלפיים תלמידים. רבע מהם מתגוררים בפנימייה שבכפר. הפנימייה מיועדת לתלמידים שמתגוררים רחוק, לכאלה שמתעניינים בתכנים ייחודיים שהוא מציע, כמו אקדמיה לכדורסל, ולכאלה שבחרו בה מסיבות משפחתיות. רוזנטל: "חשוב להעניק לתלמידי הפנימייה את הביטחון והכבוד המגיע להם כדי שיגיעו להישגים אך יוכלו להתמודד גם עם כישלונות. חשוב להראות להם שהם יכולים ואסור להתייאש. המורה, בכל מצב, צריך לדעת לחזק ולכבד את התלמיד, כדי שבעתיד יהיה אזרח טוב יותר." והיא מסכמת: "התלמידים זוכרים אותי (איתה בתמונה). כשמורה אוהב ונותן מעצמו, התלמידים זוכרים אותו. עם זאת ברור לי, שמה שיכול לשפר את איכות החינוך בישראל הוא הטבת שכר

המורים. הם ראויים לתגמול גדול יותר כדי להרגיש מוערכים, אחרת זה גורם להם לתסכול ומונע
מרבים וטובים מלהצטרף למקצוע שמבחינה נפשית הוא מקצוע מתגמל."